

Esterbrook

År 1856 startade Richard Esterbrook, en kväkare bördig från Cornwall, England, tillverkning av stålspetsar under firmanamnet ”Esterbrook Pens”. Som pappershandlare hade han kunnat följa utvecklingen av skrivkonsten på hemmaplan och förskjutningen från gåspennor till de mer praktiska stålspetsarna och det dröjde inte länge förrän han insåg att det fanns en potentiell marknad i USA. (Som hittills saknat sådan tillverkning.) Med en styrka på fem yrkesmän från Birmingham tog han sålunda steget över Atlanten och startade produktion i Camden, New Jersey. Företaget namngavs först ”The United States Steel Pen Manufacturing Company” vilket senare ändrades till ”The Esterbrook Steel Pen Manufacturing Company”.

Företaget växte allteftersom och vid slutet av 1800-talet kunde de tävla mot ”Perry & Co.” som då var världens största tillverkare av stålspetsar. Samtidigt expanderade de även i England där de utsåg firman ”Hazell, Watson and Viney Ltd.” som sin agent.

Bruket av stålspetsar med tillhörande bläckhorn, samt diverse andra, vidhängande attiraljer, blev med tiden alltmer klumpigt. Reservoarpenan, med inbyggd bläckförsörjning, blev desto populärare och 1920 kunde Esterbrook äntligen lansera en egen modell.

Det skulle faktiskt dröja ända till 1930 innan ”Hazell, Watson and Viney Ltd.” kunde saluföra Esterbrooks reservoarpenor i England. Mestadels beroende på importrestriktioner av USA-tillverkade produkter, men även på grund av att Esterbrook först då kände att de hade en produkt värd namnet. Guldspetsar var naturligtvis bannlysta vid den här tiden, men Esterbrook experimenterade med andra material, däribland Iridium, som de marknadsförde under namnet *Duracrome*. Framgångarna gjorde att företaget än en gång ombildades, denna gång under namnet ”Esterbrook Hazell Pens Ltd.”

Tillverkningen av pennorna i England sköttes via licensavtal med ”John Mitchell’s Factory” i Birmingham. Delar av fabriken förstördes av tyskt bombardemang i november 1940 och en anekdot från tiden förtäljer att: *De som kämpade mot elden bildade kedja med vattenspannar och allt förlöpte väl fram tills att en spann med paraffin – som användes vid avfettning av spetsar – råkade hamna i kedjan...*

Den förstörda fabriksdelen återuppbyggdes – ovanligt nog mitt under brinnande krig – fast förutsättningen var att 50 % av fabriksområdet fick användas av den brittiska krigsmakten.

1947 köptes avtalet med ”John Mitchell’s Factory” ut av ”The American Esterbrook Company” och organisationen samlades under namnet ”The Esterbrook Pen Company”.

Efterkrigstiden bevittnade en alltmer vikande försäljning mot den traditionella, engelska, marknaden. Amerikanska hjälpinsatser resulterade i att flera länder hade mer dollar att spendera i USA, än pund i England. 1967 övertogs ”The Esterbrook Pen Company” av ”The Venus Pencil Company”.

Esterbrooks pennor har sedan länge slutat tillverkas, men eftersom pennorna även distribuerades av svenska återförsäljare, så kan man stundtals snubbla över dem i antikbodan och på loppmarknader. Märket anses inte ha något större värde inom samlarkretsar, men den som söker ett stycke allmän pennhistoria bör kanske ändå beakta dessa, oftast mycket prisvärda, objekt.

ESTERBROOK'S STEEL PENS,

THE BEST PENS MADE.

LEADING NUMBERS:

Fine Points, A 1, 128, 333.

Business Pens, 048, 14, 130.

Broad Points, 239, 313, 442.

Vertical Writers, 556, 570, 621.

A GREAT VARIETY OF OTHER STYLES.

ASK YOUR
STATIONER FOR "ESTERBROOK'S"

THE ESTERBROOK STEEL PEN CO.

Works, Camden, N. J. 26 John St., N. Y.

It is desirable that you mention MUNDY'S MAGAZINE.

© Ronny Largenfalk
December 2004